

Brudt og brugbar

Nr. 257 - søndag den 19.05.19 / Frank Ahlmann Kristensen

Det Jesus gjorde på korset og det korset dagligt gør i vores liv

Joh 12, 24-26 **Jesus sammenlignede denne form for død med et hvedekorn, hvis ydre skal må brydes i stykker, gå i opløsning og dø, for at det nye liv kan spire frem.**

Når mennesker kommer til tro på Jesus, får det evigt liv! Men hvis deres gamle tænkemåde/livsstil (kødet) ikke bliver forandret, bliver den årsag til, at de kommer til kort og ikke bærer frugt.

Spanden

Læs Jesu ord fra bjergprædikenen: Matt 5, 14-16 Spanden er den gamle natur, som hindrer, at Guds herlighed kan ses. Stagen *bærer* på lyset

Hesten - en hest, som ikke er dresseret, er farlig at ride på. Mennesker kan have givet deres liv til Jesus, men uden åndelig brudthed kan de sammenlignes med utæmmede, vilde heste. **Vi kan ikke afspejle Jesus/ Guds herlighed i den tilstand.**

Brudthed er nøglen til Gudsrigets fremgang. Det er det diametralt modsatte af verdens system, som vi levede i, før vi blev troende.

Brudthed er en fremad-skridende rejse, og vi må være åbne over for Gud, så han kan arbejde på alle områder i vores liv.

Brudthed er en rejse til lighed med Kristus, hvor "kødet" dør dagligt.

Æslet Matt 21, 1-10

En af de bedste illustrationer på brudthed er det æselføl, Jesus red på ind i Jerusalem. Et æsel regnes ikke for noget. Det bærer byrder og transporterer mennesker og bagage dag efter dag.

Gud ser ikke efter perfekte kar. **Men så snart vi melder os, begynder han at arbejde på os, for at hans herlighed må blive set.** Når vi bliver formanet af Ordet, når vi møder prøvelser eller har vanskeligheder, må vi overgive os til Herren, så han kan skabe en gudfrygtig karakter i os.

For at Herren fortsat kan bruge dig, må du dagligt leve for at gøre Guds vilje. Du må underordne dig Herren, som er den, der rider på æslet. Når vi elsker ham, er det en glæde at leve på denne måde. Gud er ikke en slavepisker. Kødet kan opfatte det som døden, men det er nødvendigt, for at der kan komme frugt i vores liv.

Da Jesus red ind i Jerusalem for at fuldbyrde sit kald, oplevede æslet, at folk kastede deres tøj ned foran det. Det var en skøn oplevelse. Mens det tjente Herren, gik det i herligheden, mens det huskede, at det bare var en tjener.

En hest og dens ejer/rytter udvikler i tidens løb en gensidig forståelse, så hesten reagerer på hans mindste bevægelse. Vi må som Guds børn blive så tæt forbundet med ham, at hans tanker bliver vores tanker.

Det sker, når vi dagligt læser Ordet og tilbeder ham.

Et dresseret ridedyr, hvad enten det er en hest eller et æsel:

- Har en ydmyg indstilling for at kunne udføre sin opgave
- Er ikke selvisk men taknemmelig
- Er i sit hjerte en tjener, som bærer andres byrder
- Har et nært forhold til rytteren, hans vilje og ønske – ikke konkurrerende
- Tager ikke æren fra sin herre
- Går, hvor mesteren vil, så længe det er til rådighed
- Søger ikke rampelyset, men tjenesten
- Bliver æret, fordi det bærer Herren, men husker, at det stadig er et æsel

Brudthed og villighed til at følge Herren vil få andre til at glæde sig over Herren i vores liv, ligesom folk tilbad Herren, da æslet bar Jesus

Jesus: Lad mig være som det æsel der bærer dig over alt hvor du vil - selv til verdens ende

Læs: Gal 5,24 (HvD) / Gal 2,20 / Gal 6,14

Rom 6, 6-8 / Rom 8,12-13 / Kol 2, 12-15

- **Pottemageren** er herre over sit ler, former og danner det
- **Vi må beskæres for at kunne bære mere frugt** Joh 15, 1-2
- **Gud opdrager sine børn** – kødelige er Guds uopdragne børn
Hebr. 12, 5-11 (HvD)

Forslag til samtale:

- Hvordan kan "korset" forsvinde fra vores egen bevidsthed / kirken
- Hvad vil det sige, at være kødelig?
- Prøv at nævne nogle af de mennesker som Gud "brød" og brugte
- Hvad betyder det for dig at være "brudt og brugbar"
- Hvad kan vi lære fra "æslet"?